

jere grad fokuseres på etiske hensyn, herunder hensynet til dyrenes behov, frem for i så vidt omfang som hidtil at fokusere på produktionsøkonomien.

Regeringen anførte, at det er påkrævet, at den danske fjerkræproduktion gøres til indsatsområde, og at regeringen agtede at tage initiativ til drøftelser med fjerkræbranchen med henblik på at gennemføre nye produktionsstandarder, der yderligere sikrer dyrenes velfærd. Regeringen påpegede i den forbindelse, at der blandt andet bør sættes ind vedrørende ben- og ledproblemer, lysprogrammer og flokstørrelser.

3.3. Arbejdsgruppen om slagtefjerkræ

Justitsministeren nedsatte den 8. oktober 1998 en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Fødevaredirektoratet, Statens Jordbrugs- og Fiskeriøkonomiske Institut, Danmarks JordbrugsForskning (Forskningscenter Foulum), Det Danske Fjerkræraad, Foreningen til Dyrenes Beskyttelse, Det Dyreetiske Råd og Justitsministeriet samt professor J. Fris Jensen.

Arbejdsgruppen blev anmodet om at gennemgå den danske slagtekyllingeproduktion. Arbejdsgruppen skulle på baggrund af regeringens fødevarerpolitiske redegørelse og med inspiration fra bl.a. Det Dyreetiske Råds udtalelse vedrørende slagtefjerkræ komme med forslag til nye regler om slagtefjerkræ og eventuelle andre mulige foranstaltninger, som kan fremme dyrevelfærden, herunder forslag til en dansk holdning under eventuelle kommende drøftelser i EU om slagtefjerkræ.

Arbejdsgruppen blev endvidere anmodet om at inddrage resultaterne af forskning og praktiske erfaringer på området og i videst muligt omfang tage hensyn hertil ved udformningen af reglerne.

Arbejdsgruppen offentliggjorde i november 2000 en delrapport om slagtekyllinger. Nærværende lovfor-slag svarer med enkelte sproglige og lovtekniske ændringer til arbejdsgruppens lovudkast om hold af slagtekyllinger, jf. delrapportens afsnit VIII.

Arbejdsgruppen har endvidere gennemgået den danske rugeægsproduktion, jf. delrapportens afsnit V. Arbejdsgruppens forslag til en bekendtgørelse, som findes i rapportens afsnit IX, omhandler såvel hold af slagtekyllinger som rugeægsproduktion. De af arbejdsgruppen foreslåede regler om rugeægsproduktion kan fastsættes administrativt med hjemmel i dyreværnslovens § 4, stk. 1, § 14, stk. 3-5, og § 28, stk. 5 og 7. Det har derfor ikke været nødvendigt at fremsætte lovfor-slag på dette område. Justitsministeren agter at udstede administrative regler om rugeægsprodukti-

on i overensstemmelse med arbejdsgruppens forslag, dog med enkelte lovtekniske ændringer.

Dyreværnslovens krav om, at administrative regler udstedt i medfør af dyreværnsloven skal fastsættes efter forhandling med de organisationer, der efter justitsministerens skøn særlig berøres af reglerne, samt efter forhandling med ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri (jf. dyreværnslovens § 4, stk. 4) anses for opfyldt ved drøftelserne i arbejdsgruppen, hvor såvel repræsentanter fra Det Danske Fjerkræraad, Foreningen til Dyrenes Beskyttelse og fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har deltaget.

Arbejdsgruppen vil fortsætte sit arbejde med henblik på at drøfte hold af andre arter slagtefjerkræ, herunder kalkuner og gæs.

4. Det genetiske avlsmateriale for slagtekyllinger

4.1. Arbejdsgruppens overvejelser

Den typiske slagtekyllingeproduktion såvel i Danmark som i andre lande er tilrettelagt ud fra meget effektive normer. Et vigtigt værktøj til at opnå en god økonomi i produktionen er at maksimere vækstraten, så kyllingerne hurtigst muligt tager mest muligt på i vægt.

I slagtekyllingeproduktionen er der derfor inden for de seneste årtier sket en væsentlig forøgelse af det genetiske potentiale for vækst. Den udvælgelse for hurtig vækst, der har fundet sted, har imidlertid medført en forringelse af kyllingernes benkonstitution, hvilket har stor betydning for slagtekyllingernes velfærd. Ligeledes er der sket en forøgelse af det antal kyllinger, der dør som følge af kredsløbssygdomme.

De benlidelser, der almindeligvis forekommer hos slagtekyllinger er

- 1) »Twisted legs« (en deformitet med rotation og bøjning af knoglerne over og under hasen).
- 2) *Tibia Dyscondroplasi* (en unormal forøget vækst af brusken i skinnebenets øverste ledhoved).
- 3) Lidelser i lårbenshovedet (f.eks. nedbrydelse af brusken på lårbenshovedet og evt. af lårbenshovedet selv).
- 4) Infektioner i haseled, lårbenshoved eller trædepuder.

Ovennævnte lidelser vil i større eller mindre udstrækning give anledning til bevægelsesforstyrrelser.

Det er almindeligt kendt, at de fleste af disse lidelser til en vis grad nedarves, og man kan derfor gennem et veltilrettelagt avlsarbejde reducere kyllingernes arvelige disposition for lidelserne, hvorved forekomsten af disse lidelser kan reduceres fremover.